

Kollontayn oppositsioni ja I. W. W.

Yhdessä ja toisessa yhteydessä on selville käyty, että tunnettu venäläinen vallankumouksellinen, Alexandra Kollontay, on ollut jatkuvasti oppositsioonissa Venäjän kommunistipuolueen vallitsevaa politiikkaa kohtaan ja hän on monissa kohdin esittänyt arvosteluja sitä taktiikkaa vastaan, mitä vallankumouksen kehityksessä yleensä on noudatettu Venäjällä. V. 1918 Kollontay voimakkaasti arvosteli bolshevikien menettelyä Brest-Litovskin rauhansopimuksessa, jossa reunavaltiot jätettiin oman onnensa nojaan. Hän vastusti sitä. Toiselta puolen olisi luullut tämän hänen näkökantansa vaativan sotilaallisessa suhteessa yhä agressiivisempaa toimintaa. Mutta niin ei ollut asian laita. Hän paheksui nähdessään sotilaita asetettuina vappukulkueissa. Sen sijaan hänellä oli alunperin voimakkaita taipumuksia huonosti määritellyyn joukon ihailuun. Hänen sanansa uhkuivat aina tulista innoitusta "työväen puolesta", mutta jokaisessa käytännöllisessä kysymyksessä hän joko kevyesti hyppäsi yli edessä olevien käytännöllisten tehtävien ja mahdollisuuksien tai sitte jätti ne huomioon ottamatta ikäänkuin luullen tulisten sanojen voivan parantaa ja muuttaa niitä vaivaloisia ja usein puutteellisia oloja, missä kansajoukot vallankumouksen vaiheissa ovat joutuneet elämään ja taistelemaan.

Tähän monessa suhteessa peräti epä-määräiseen arvosteluun ja vastustukseen suhtauduttiin erittäin ankarasti Venäjän kommunistipuolueen yhdeksännessä kongressissa. Mutta vaivaloiset olosuhteet, työläisten auno-olojen ja ravinto-olojen puutteellisuus ynnä muut lukuisat epäkohdat ovat sen jälkeen ja kaikesta huolimatta tehneet mahdolliseksi useanlaisia arvostelevia piirteitä ja ryhmittymiä. Kollontay on ollut näiden mukana. Hän on voimakkaasti tuonut esiin vallankumouksen vaaroja useissa tärkeissä kohdissa. Hän on repinyt virtauksia, jotka ovat sisältäneet siemeniä Neuvostokoneiston byrokraatisoitumiseen. Hän ei ole muuten ainoa, joka virkavaltaa vastaan on tapellut. Lenin lienee tätä tehnyt vieläkin voimakkaammin. Kollontay on tahtonut vetää suuria työläisjoukkoja osanottajiksi hallintokoneistoon. Hän on väittänyt tämän prosessin käyvän liian hitaasti. Tilasto osoittaa, että tässä suhteessa on jatkuvasti kehitys kulkenut siihen suuntaan, että neuvostokoneisto yhä enemmän joutuu riippuvaiseksi työväen keskuudesta nousevista toimitsijoista. Mutta kehitykselle tässä siitä huolimatta täytyy olevien olojen ja joukkojen valistuksen tilaan katsoen jättää lisää ottamista.

Ne kohdat, joissa Kollontay hyökkää vallitsevaa taktiikkaa vastaan työläisten kurjien olosuhteiden vuoksi, ovat laajimmat hänen arvosteluissaan. Mutta juuri tässä on kysymys myöskin laajin

asia. Kuka hyvänsä voi todeta olojen olevan puutteellisen. Mutta tälle seikalle löytyy historiallinen tausta kaikissa niissä vaivaloisissa vaiheissa mistä vallankumous on läpi viety ja missä se yhä edelleen on.

Kollontay oli mukana erään ryhmän muodostamisessa jo 1918, joka nimitti itsensä "leppymättömien puolueeksi". Vaikka hän sen jälkeen on ottanut osaa erikoisesti naisten järjestämiseen ja tunnetuilla kyvyillään tehnyt paljon rakentavaa työtä, niin pitemmän päälle ei kuitenkaan hänen erikoisharrastuksiaan ole voitu sietää ja nyttemmin tämä saapuneiden tietojen mukaan on hän erotettu Venäjän kommunistipuolueesta puoluekurisäädösten rikkomisen takia.

Olemme tälle kysymykselle antaneet huomiota erikoisesti siksi kun täkäläiset I.W.W:n vastavallankumoukselliset henkiset vaivaist rääpivät täällä Kollontayn kirjoituksia ja yrittävät niiden

kautta lisätä arvoaan koltchakilaisina agitaattoreina. Kuten tunnettua on I. W. W. painattanut Kollontayn kirjoituksen "työläisoppositiionista" ja levittää sitä nyt täällä likaisessa vastavallankumouksellisessa tarkoituksessa.

Mikä on tämä kirjanen ja miten se on syntynyt? Kollontay on kirjoittanut tämän kokonaan vallankumouksen rakentavassa tarkoituksessa, itsekritiikiksi ja oli se yksinomaan tarkotettu yhdeksänneen neuvostokongressin edustajistoa tietoon ja niiden harkittavaksi. Se ei ollut tarkotettu palvelemaan Venäjän vallankumouksen vihollisten asiaa, jollaisena sitä täällä käytetään. Se ei ollut tarkotettu yleisölle. Jos se olisi tarkotettu yleisölle olisi sen kirjottaja laatinut sen toisen luontoiseksi, enemmän selittäväksi ja olisi siihen myöskin sovellutettu selityksiä niistä syistä, joista useita epäkohtia johtuu ja olisi siihen myöskin sovellutettu niitä saavutuksia ja voittoja mitä kansan syvät rivit vallankumouksen kautta ovat jo tähän mennessä saavuttaneet. Kollontayn kirja "työläisoppositiionista" on kirjoitettu tässä mielessä ja tässä tarkoituksessa. Mutta kuinka on käynyt? Muuan tuplajula-lainen on saanut kirjan Venäjällä käsiinsä ja menetellyt sen kanssa kuten katuvaras ainakin. Ilman lupaa, ilmau valtuuksia kirjaa ryhdytään täällä levittämään ja jokainen mustasotilaisella hengellä täytetty keltainen pelturi repostelee sitä, lainaa siitä, selittää sitä ja tulkitsee sitä oman pahan mielensä mukaan. Ja näin Kollontayn arvokas maine ja nimi asetetaan palvelemaan kaikenkaltaisten williamsilaisien henkisten raajarikkojen ja huopioiden asiaa.

Tänne saapuneen luotettavan selostuksen mukaan on Kollontay tämän menettelyn johdosta ilmaissut tulisen suuttumuksensa ja selittänyt tuplajulaisten ja syndikalistien menettelyn mitä katalimmaksi rikokseksi. Nämä ovat täydellisesti väärentäneet koko Kollontayn tarkoituksen, joka väärennys on mitä viheliäisintä. Tämä seikka tulee täkäläisten työläisten ottaa huomionsa ja antaa I.W.W. menettelylle tässäkin asiassa sille kuuluva arvonsa.

Kollontay on ollut oppositiionissa, mutta hän ei ole milloinkaan ollut keltainen vastavallankumouksellinen. Eri-mielisyydet ovat johtaneet hänet eroon puolueesta, kuten kerrotaan, mutta kaukana siitä, että hänen tarkoituksensa olisi sama kuin täkäläisten keltaisten keinottelijoiden liuhu toiminta, tai että nämä juudakset saisivat Kollontayn suostumuksella käyttää ja repostella hänen kirjoituksiaan kokonaan vieraisiin tarkoituksiinsa. Se on tästä syystä varastettua tavaraa ja varastettua loistoa mitä I. W. W. nyt Kollontayn nimessä näytteille asettaa, mutta kuten tavallista joutuivat nämä näpisteelijät tässäkin heti kiinni. — Eteenpäin.

TULES PALAA

*Tules palaa, Venäjä Punainen!
Se sammunut ei muremereen.
Yhä loimuavammaks sä lietsoit sen,
kun määrä sen tummaa vereen,
kun saarsivat vainoojas
sun susina maita ja merta.
niin nälkäisinä pyytäen ainootas,
jota puoltaen nousit sä kerta:
vapauttasi, niin vapauttasi, oi,
joka kiskurikorvaan niin kolkkona sei-
vaan sulle mi kaikessa kaikki.*

*Mut' soitua sulta ei temmanneet
yön harmajan joukot hirvet.
Ne syistään on sua rangaisseet;
sua raateli kostonkirveet,
kyyt pisteli, syytäen myrkkyyään,
papakujain ilkkua siesit.
kun kalleimmastasi koiteltiin,
kun vaalit sa valkeuttasi niin
titaanina aikamme ankeen.*

*Ja korkeammalla kuin konsaan on
nyt soitus ja viittas ja viiris.
Universumi aatteesi aaltoa on,
yli sen pyhä piirtyvi piiris.
Tekos heijastuu yli merten ja maan.
Työs raatajamaailmoja lumoo;
ne laillasi katkoo jo kahleitaan
ja kuoleman käiteita kumoo
ja laillasi kohta ne rynnistää;
et yksin sa jää, et yksin sa jää,
kun nyt olet seissyt ja lyönyt.*

*Tules palaa, näät, Itä Punainen,
kuin konsaan aurinko taivaan.
Lahon yhteiskunnan sä hiillät sen,
joka vaivutti ihmisen vaivaan,
ja elämän uuden puhjeta suot,
joka kukkii ja kantavi heelmän,
ja uuden taikatarhurin luot,
joka korjaa kättensä teulmän
ja siunaa sinua: l u n a s t a j a a,
okakruunuista, ruoskien runtelemaa
ylsnoussutta ihmeistä, suurta!*

—Henkipatto.